

KULTETAJA

KULTETAJA

KULTETAJA

48. LEND

AJAVEETJAD

48.A | TALLINNA 32. KESKKOOL

KLASSIJUHATAJA MÖTTEKILDE KOOLILÕPETAJATELE

Foto erakogust

Mu väga armsad 12.a klassi noored!

Tegelikult tahaksin südamest ikka kasutada sõna „lapsed“, millega 10.-ndas klassis teid alatihi kõnetasin ning mida mõned teie seast veidi pahakski võisid panna, sest tahtsite ju gümnaasiumi ridadesse jõudnuina ikka „suured“ olla.

Ometi tunnistan endale ja tuleb teilgi möönda, et tahes-tahtmata jääte natuke „minu lasteks“ alatiseks ja minul on selle üle vaid suur rõõm.

Alustuseks soovin teile öelda, et pean teist väga sügavalt lugu: tõsine õppimine – eriti veel gümnaasiumis – on suur väljakutse ükskõik kuitahes andekale inimesele. Mulle meeldib ja tahaksin teiega jagada härra Slopasevi, Tammsaare härra Mauruse kooli vene keele õpetaja mõtet: „... õppida on raskem kui õpetada. Õpetada võib ka siis, kui ise aru ei saa, aga õppides peab tingimata aru saama, muidu pole võimalik ...“ Eriline kummardus teie ees veel seepärast, et olete pidanud kõigest aru saama ajal, mil „üks tont käib ringi mööda Euroopat ja maailma“. Ei-ei, see pole K. Marxi ja F. Engelsi kommunismitont nende 1848.a avaldatud „Kommunistliku partei manifestist“ – ei, see on veelgi kardetum ja laastavam koroonatont. Kohati tundub mulle, et teie lendu, teie põlvkonda on raske kui mitte lausvõimatu veel millegagi üllatada: olete olnud vaprad ja südid „katsejānesed“ küll distantsõppele, küll hübriidõppele, küll erinevatele hajutamistele ja teab millele veel.

Meie klassist rääkides aga ...

Usun kindlalt, et oleme oma kolm ühiselt veedetud aastat üksteisest siiralt hoolinud, üksteist hoidnud ja sõbralikult armastanud. Meenutan siinkohal teile kui ajalooklassi õpilastele vanade roomlaste ütlust: „nec amor tussisque non celatur“ – armastust ja kõha ei saa varjata.

Nagu väiksemad kogukonnad sageli on ka meie klass maailma väike mudel ja muidugi leiab sellest igat tüüpi tegelasi.

Meil on oma Faust, kes püüab alati sügavama ja tõelisema töö poole. Meil on oma don Quijote, alati valmis tuuleveskitega või ka ilma tuuleveskiteta võitlema. Meil on kahtlevaid ja kõhklevaid Hamleteid, kes ei suuda otsustada, kas tegutseda või lihtsalt olla. On ambitsioonikaid tulevikuinimesi, kes ei tunnista mingeid takistusi ega pea paljukski ühtki pingutust. Loomulikult on meil selliseid helgeid laiskloomi, kes peavad lugu eelkõige heast äraolemisest, kuid kelle jaoks kõik siiski mingil müstilisel kombel sujub. On tulihingelisi altruiste, kes on alati valmis oma mured ootele panema, kui sõber või lihtsalt ligimene abi vajab, ja neid, kes justkui loodudki teistele rõõmuks.

Kogu komplekti kiituseks tuleb öelda, et vaatamata eriilmelisusele on klassis valdavalt valitsenud mõnus ja

Foto erakogust

Mida tahaksin, et te koolist oma tulevikku kaasa võtaksite ...

On palju olulisi asju ent kõigepealt soovin teile teie elu nii tähtsal verstapostil, et te julgeksite alati jääda iseendaks, et teil jätkuks sõakust olla ainulaadne, kordumatu, omapärane. Soovin väga, et teile jaguks tarmukust olla loominguline ning enesekindlust erineda „hallist massist“ ning julgeda silma paista. Olge sama vaprad oma seisukohti kaitsma nagu prantsuse ehitusinsener Gustave Eiffel, kes sai 1889.aasta maailmanäituseks ülesande ehitada Pariisi keskele maailma kõrgeim torn. Pea kõik Prantsusmaa intellektuaalid olid selle vastu, juhtivad kunstnikud ja kirjanikud kaebasid linnavalitsusele, kui õudseks see rajatis kujuneb. Lühijuttude meister Guy de Maupassant kirjeldas Eiffeli torni kui „kõhetut metallredelitest püramiidi“ ja Pariisi ooperimaja projekteerinud Charles Garnier arvates oli torn kõigest „süsimust vabrikukorsten!“ Ent Gustave Eiffel jäi oma põhimõtetele kindlaks ning kunstikreedole truuks ja 1889.aastaks oli maailma üks ikoonilisemaid ehitisi valmis. Just sellist visadust ja sihikindlust soovin ka teile!

AJAVEETJAD

48.A | TALLINNA 32. KESKKOOL

Veel tahaksin, et teil jätkuks leidlikkust ning nutikust erinevates elusituatsioonides hakkama saamiseks. Ja taas kord, paraku, ei saa me üle ega ümber Eiffeli tornist. Vahest ei ole minu näide teile kuigi pedagoogiline ent lisaks akadeemilisele tarkusele tuleb meile alatiht ka praktiline elutarkus kasuks. Ma soovin teile samasugust nutikat (ja üldsegi mitte pahatahtlikku) läbilöömisoskust, nagu seda oli Pennol – trikitajast vembumehel Jaan Krossi romaanist „Wikmani poisid“. Prantsuse keele eksamiks õppis nimetatud noorsand 30-st eksamipiletist selgeks vaid ühe pileti materjali – ta teadis kõike Eiffeli tornist. Fortuuna aga ei naeratanud Pennole, nagu ikka sarnastel juhtudel, ning tal tuli rääkida hoopis Alphone Daudet'st ja tema teosest „Kirjad minu veskilt“. Penno ei jäänud siiski sugugi ahastades istuma „bea gui tühi zidroon“, vaid teatas enesekindlalt, et nii Daudet'd kui tema veskit võiks kirjanduses kujundlikult võrrelda Eiffeli torniga ning kandis seejärel sujuvalt ette muljetavaldava monoloogi ainukesest eksamipiletist, mida ta tundis kui oma viit sõrme. „Aferist!“ - kuulen teid hüüdmast? Võib-olla ..., aga kindlasti leidlik ja muhe aferist, söandan arvata.

Mida veel teile soovin ...

Tingimusteta nõustun filosoof Kant'i mõttega: „Talita nõnda, et su teguviis võiks olla elureeglik. Austa teises iseennast. Sest kes ei austa teist, see ei austa ka iseennast.“

Ja veel - ärge kunagi unustage ühegi lingua franca kõrval oma ilusat emakeelt. Härra Schulz Tammsaare Mauruse koolist ütles väga õigesti: „Armastage emakeelt, siis õpite armastama ka võõraid keeli, sest kuis armastada võõrast, kui ei armasta oma! Sest mis ütles Sokrates? „Tunne iseennast!“ Aga kuis kedagi tunda, kui teda ei armasta?“

Viimasena kuid mitte kõige vähem tähtsana, soovin et te oskaksite elus vahet teha tõeliselt olulisel ja teisejärgulisel, sest suur inimene ei tegele piasjadega – jällegi tsiteerin teile kui ajaloolastele vanu roomlasi: „aquila non captat muscas“ – kotkas ei püüa kärbsed. Lõpetuseks laenan Anu Lambi mõtte: elus pole kõige tähtsam see, kui edukad oleme erialases karjääris, peamine on hoopis, et me inimestena läbi ei kuku. Usun, et selles osas võib teie peale kindel olla.

Probi estote per totam vitam! – Olgem väarikad kogu elu!

Teie Katrin Linnap

Foto erakogust

AJALOOISED MÄLESTUSED

- Aasta, kui minul oli aeg koolivahetusega silmitsi seista, oli 2018. Sellel samal aastal valiti 32.kk aasta kooliks ning tänu sellele ma üldse nii vahvast koolist kuulsingi. Edasi sattusin ma avatudustepäevale, mis andis mulle veelgi rohkem kinnitust, et just see ongi see kool, kuhu ma kuulun. Sellele järgnes suur pingete virrvarr katsete ja pideva kartusega sisse saamise osas. Õnneks läks kõik hästi ja siin ma olen! (arvestades fakti, et mu vestluse päeval sõitis koolitrepi ees mulle ratas otsa, siis ma olen siamaani väga üllatunud, et ma selles koolis lõpetasin, sest saatus üritas mulle ilmselt väga imelikul viisil selgeks teha, et 32.kk ei ole mulle õige... - jumal tänatud, et ma teda ei kuulanud!)
- Eredalt jääb 48.a meessugu meenutama riietusruumis olemisi 48.d-ga. Seal sai tehtud rap-battleid, ns mingit jama ajatud, juhtus nii palju pulli ja palju muud.
- Saksa keele tunnid Berestovskiga ei lähe tõenäoliselt kunagi mellest! Need lihtsalt olid nii teisel levelil kui ükski muu tund!
- Kahjuks ei ole õnnestunud meil klassiga pandeemia tõttu üheskoos väga palju korda saata, kuid üks asi mis mulle kindlasti meelde jääb, on meie nunnupunnudele rebastele korraldatud metsarets. Kogu see õhkkond ja inimeste rõõm ajab südame pahaks ma loodan, et veel väga pikka aega! (oma rebasele selleri ära rikkumine ja näha kuidas ta kala suus ringi lidub olid kindlalt highlightid)

AJAVEETJAD

48.A | TALLINNA 32. KESKKOOL

REBASTELT JUMALATELE

Toimetaja: Katarina Raud

Mõeldes tagasi sügisele rebaste ristimisele tulevad 50.a klassi õpilastel esile vaid positiivsed emotsioonid. Kümnendikud ei osanud ristimisest väga midagi oodata, kuid nüüd juba on nad kindlal arvamusel, et see oli tõesti mega vingelt korraldatud. Kogu sõjaväe ja "metsavendade" temaatika sobib 50.a klassi sõnul nende klassile hästi. Nagu tõenäoliselt arvata võib siis 10ndikud ei olnud väga vaimustuses sellest, et pidid roiskunud kala näpus ringi jooksuma, aga vähemalt ei olnud neil igav.

Kui uurida, millised on kõige eredamalt meelde jäänud rebaste ja jumalate vahelised mälestused siis vastuseid tuleb seinast sein. Mõni rebsu meenutab vahvat kroonimisteremooniat, teine aga kommenteerib: „Kui mu jumal metsaretsi ajal kuhugi ära kadus ning ma mõtlesin, et ta oli ju retsi alguses siin. See moment kui mu kukalt tabas üks muna ja mehine sahmakas jahu, sain ma väga hästi aru kuhu mu jumal kadunud oli. Tänu Kate!". Kolmas kurdab, et jumal oli käskinud jalanõud vastupidi jalga panna ning oli valus olnud, vähemalt jumalal endal oli naljakas olnud. Muidugi jäävad ka kauaks meelde armsad kirjad või kommipakid jumalatel.

50.a klass jääb 48.a klassi meenutama ainult heade mõtetega. Rebased annavad jumalatele kaasa palju häid soove nii eksamiteks kui ka hilisemaks eluks. Üks kodanik soovib jumalateklassile ka häid jõule, olgu siis see soov teil järgmistel jõuludel meeles! Olge tublid ja pange hullu! 1, 2, 32!!

Foto erakogust

Foto erakogust

MÄRKIMISVÄÄRSED A-KAD

Suurimad hilinejad

Kaur Kristof & Anita

Klassikloun

Jan Henrik

Tulevane riigipea

Fred

Suurimad diivad

Katerine & Reelika

Kõige silmapaistvamad

Annabel & Viktoria

Foto erakogust

MAJANDUSNEUTRAALSUS

48.B | TALLINNA 32. KESKKOOL

KLASSIJUHATAJALT

Foto erakogust

Minu armas. 48.B!

Minu jaoks on see klass juubelihõnguline lend ja nimelt on seal läbivaks numbriks 5.

Esmalt on nad minu gümnaasiumi lendudest viies, keda ma 32.KK seinte vahelt tee saadan meie kooli 50. juubeliaastal ning ka minu vanuses oli viiega lõppev väike juubel, mil nad mind üllatasid oma tähelepanuga.

Kahjuks olen saanud nendega silmast silma koolis koos olla vaid umbes 1,5 aastat selle pandeemia tõttu, aga selle aja sisse on jäänud nii mõnigi mälestus.

Meenub meie esimene klassijuhataja tund kevadest, mil nad hakkasid alles meie kooli ridadesse saabuma - silma jäid kohe Mia Marleen ja Kätlin Helena, kelle laudadel olid kiivrid ning ma mõtlesin endamisi, et "no fine, mingid mototšikid, mul tuleb vist palju vaeva näha nende ohjeldamisega", aga aeg näitas, et polnud midagi sellist vaja karta. Selle tunni lõpust on eredalt veel meeles ka Kerttu, kes paistis silma oma julguse ja jutukusega.

Ühes mängus, kus püüdsin pilti selgemaks saada, mis nimelised inimesed ja kust tulevad, ajas ajud krussi Helena nimele rohkus - neid oli suisa 4, tõsi kahel neist õnneks ka lisanimi.

Markus, kes 10. klassi alguses 1.septembril potsatas klassi kõige kaugemasse nurka istuma ja soovitasin klassikaaslastega tutvust looma kohe hakata,

teatas muhedalt naeratades, et tal aega seda teha veel mitu aastat.

Meie ainuke ühine klassilõpureis 10.klassi lõpus, kuhu ma sõitsin mõttega, et see jääb nähtavasti viimaseks minu korraldatud reisiks selle klassiga - tõsi, jäigi, aga mitte selle tõttu, mida mina arvasin, vaid selle kurikuulsa koroonast pärast. Mina arvasin, et ju mul tuleb hakata mõnda pilditut noort taga otsima võsas või järgmine päev aidata mälupuslet kokku seada. Aga üllatusin, nii toredat ja muredeta klassireisi pole mul varem olnud.

Eelmisest koroonast kevadest teeb veel nalja seik, kus Villi saatis mulle hilisõhtul sõnumi "Tsauki, kuule ma sain nüüd 18 ja sain corona, kas ma homme ikka kooli võin tulla?" ja poseerides pildil Corona Extra pudeliga.

Annabel on meelde jäänud kooli tantsutrupist, mille esinemised on külmavärinaid tekitavalt head ning kuidas Annabel oma energiat käis vahetundides ammutamas, krõmpsutades muude võimaluste puudumisel laboris suhkrutükke.

Neid mälestusi on veelgi, aga kõike ei jõua siin kirja panna, sest koolilehele peavad mahtuma ka teiste meenutused.

Lõpetuseks ütlen, et "minu tiburullid" on äärmiselt soojad ja toredad inimesed!

Mõned mõtted teile tee kaasa: soovides saada edukaks, ärge jätke elu ooterežiimile (mõtlen siin seda, et ei tasu mõelda, et saan enne edukaks ja alles siis hakkab oma isiklikku elu üles ehitama) - arvestage, et edu on teekond, mitte eesmärk. Kulgedes mööda seda teekonda puutute te kokku tõusude ja mõõnadega, ärge laske ennast sellest heidutada - mõelge positiivselt, alati järgneb mõõnale tõus ja need madalseisud on meile antud õppimiseks. Tõeline teadmine tuleb ainult läbi kannatuste ja sealt tulles, oleme me tugevamad ja targemad. Armastage ennast, siis on ka maailm ilusam ja parem koht!

Soovin Teile edukat kulgemist ning tugevaid tiibu lendamiseks kaugele!

Teie Kaire

MAJANDUSNEUTRAALSUS

48.B | TALLINNA 32. KESKKOOL

Foto erakogust

SUURIMAD ÕPPETUNNID 32.KESKKOOLIS

Toimetaja: Rasmus Alvar Jõekaar

Eks nagu elustki võtab ka gümnaasiumist iga inimene midagi erinevat kaasa ja seda kinnitab ka 48.b klass. Küsides küsimust, et mida on abiturientid õppinud 32.kk-s on vastused küllaltki erinevad. Keegi annab mõista, et sai teada, et Jäätund RedBulli Golfi mootoriga üles ei sulata, järgmine õpilane õppis mütsiga kurge püüdma ja füüsikas spikerdama, kolmas aga kirjutab: „Olen õppinud olema loov ja leidma asjadele rohkem kui ühe lahenduse. Olen õppinud olema hooliv inimeste suhtes kes on minu ümber. Kuna selline hoolivus ja austus on meie koolis üsna olulised siis on ka siinsed õpilased väga hoolivad ja ausad. Olles ümbritsetud ennast selliste inimestega juhtub see justkui iseenesest, et oled ka ise kõike seda head korraga.“ Üks asi on aga selge, läbi teineteise on terve 48.b klass õppinud paljugi uut, mis veel niipea meelest ei lähe.

48.b jääb igatsema puhvetitadi Piretit, kes teadis juba õpilase näo järgi, kes mida ostab ja oli alati kõigi vastu hea. Samuti jäädakse igatsema tunde, õppimist, õpetajaid ja kõike seda mis tundus muidu igapäevaselt nii tavaline. Õpilaste südamesse on ka pugunud õppelajuhataja Kerstin Vessik, kelle uksest mööda minnes pidi alati korra seisma jääma nagu naerul lehitama ja alles siis edasi liikuda. Muidugi jäävad kauaks ajaks meelde ka sündmused, kummitav geograafia klassi e-tahvel ja buddha-taaskehastus Meelis Raiend.

MAJANDUSNEUTRAALSED MÄLESTUSED

- Väga meeldis meie klassireis Hiiumaale ning kõik 10. klassi sündmused, mis olid rebaste ristimisega seotud.
- Kõievedu 11.bna... Ma tean et me kaotasime aga me tõmbasime ühe korra 12.b ära ja 10.kl pallimängudeöö, kus täiega elasime kaasa saalihokile.
- Kogu Spordivaimu tegevus, perega on ikka hea koos asju korda saata! ♥
- Steveri ja Janari sünn 2020 aasta veebruaris.

Foto erakogust

Foto erakogust

MAJANDUSNEUTRAALSUS

48.B | TALLINNA 32. KESKKOOL

Foto erakogust

12b oli minu 32. Keskkooli esimene klass. Nendega sai hästi palju katsetatud, nad tulid alati minu ettepanekutega kaasa. Väga kohusetundlikud, tööd alati õigeaegselt tehtud. Kolme kursuse jooksul ei olnud mul mitte ühtegi keskkonnaõpetuse tundi, kus oleksin tundnud, et ei taha või ei viitsi tundi minna. Toetavad. Mõtlevad, oma arvamust omavad noored. Hästi tore oli nende arutlustes osaleda. Kõrget lendu, armas 12b!

-Helen Orav-Kotta

SOOVID KLASSIKAASLASTELE

- Jääge alati iseendaks, sest teistest erinemine on eelis!
- Julgust ja edu!
- Head huumorit ja õnne!
- Headust ja hoolivust teiste inimeste suhtes.
- Pange mõllu ning "Don't drink and drive"
- Koperdage ja tehke vigu ikka palju, sest kuidas muidu ma nii andekate inimestega sammu pidada saaks!

KULLA BEEKAD!

"Tahaks jääda iseendaks, aga raha tahaks ka oi ma lendaks, oi ma lendaks, aga maha tahaks ka tahaks tõde kuulutada, aga samas tahaks ma silmad maas ja hästi vaikselt kasteheina kaduda."

Ultima Thule

Rõõmu elust!

Õpetaja Tiina Saar

Foto erakogust

Foto erakogust

TEISTSUGUCED

48.C | TALLINNA 32. KESKKOOL

Foto erakogust

Mis tunnetega saadad sa oma õpilased laia maailma?

Maailmal on vaja inimesi, kes on asjade üle järele mõelnud. Seda nad on teinud ja selles mõttes saadan kindla tundega: nad leiavad oma koha, kui olulisi asju ära ei unusta. Natuke on kahju ka.

Kas on ka kurb neid oma elu peale saata?

Jah, ikka on kurb. See kolm aastat on läinud nii kiiresti. Teisest küljest on olnud tore nende kasvamist ja arengut kõrvalt vaadata. 10. klassi sügisel olid nad ikka veel üsna lapsed. Nüüd 12nda kevadeks on neist saanud täitsa asjalikud noored naised ja mehed.

Nüüd, kui need aastad varsti seljataga, siis ehk julged sa tunnistada, kes su lemmikõpilane oli?

Täiesti napakas küsimus. Muidugi julgen! :)

Mida sa tahaksid oma klassile öelda ja edasiseks soovida?

Ütlen Wolandi sõnadega: „Ärge kunagi midagi kartke.“ Lihvige oma andeid ja vaadake, kuidas saate nendega teiste jaoks midagi ära teha. Laske elul ennast üllatada. Ja kuulake muusikat. Olgu tuul päri ja saatku teid õnn.

MULJEID KLASSIJUHATAJALT

Toimetaja: Reijo Roos

Milline on 12.C klass?

Ilusad inimesed, sokkidel sidrunid. Tarkpead, humanistid, filosoofid, veidrikud, laiskvorstid, suured entusiastid. Kõike seda korraga. Inimesed üllatavate ideedega. Inimesed, kellel on süda õigel kohal. Suurepärase seltskond. Sain tänu neile palju targemaks inimeseks.

Kuidas on su klass kolme aasta jooksul muutunud ja arenenud?

Armsaid nunnusid 10ndikke ei ole enam. On kenad noored täiskasvanud. Muutused on toimunud nii vormis kui vaimus. Kui kümnendas küsiti mingi küsimus, siis vaatasid kõik kohe ringi, et aru saada, mida teised arvavad. Ja siis alles hakati oma vastust mõtlema. Nüüd vaatavad kõik esmalt iseendasse ja siis alles teiste poole. Seda on lahe jälgida.

Milline mälestus oma klassiga ei lähe sul kunagi meelest?

Mul ei lähe mitte kunagi meelest see tunne, mis mind valdas alati, kui kohtusin nendega tundides või kuskil mujal – selline tunne, nagu võtaks põneva raamatu lahti sealt, kus pooleli jäi. Ootus. Elevus. Alati huvitav. Tahaks veel. Teiseks ei lähe mul meelest ära lood, mida inimesed on mulle endast rääkinud.

Foto erakogust

TEISTSUGUCED

48.C | TALLINNA 32. KESKKOOL

TÄIESTI TEISTSUGUNE KLASS

Toimetaja: Reijo Roos

Tallinna 32. Keskkooli 48.C klass on tõepoolest üks ainulaadne klass, kuhu on kokku sattunud palju erinevaid inimesi. Esmapilgul võibki tunduda, et see grupp inimesi on kokku kogutud mõne sotsiaalse eksperimendi jaoks, et vaadelda, mis juhtub, kui panna niivõrd omanäolised inimesed kolmeks aastaks samade seinte vahele õppima ja elama. Aga eks on teada, et erinevused ainult rikastavad ja seepärast ongi Teistsuguctest moodustunud soe, armas, heasüdamlik ja ühiselt töötav klass. Teistsuguced on nagu üks hapu, kuid tõeliselt sõbralik sidrun. Sellest klassist leidub nii sportlaseid, tehnikuid, filmijaid, kunstnikke, kirjutajaid kui ka tätoveerijaid. Kuid üks element seob neid kõiki: multimeedia.

Kolm aastat tagasi, kui Teistsuguced esimest korda toonaste 10.C õpilastena üle Tallinna 32. Keskkooli lävepaku astusid, tunti enamasti elevust ja positiivset ootusärevust. Kõikidel oli selleks muidugi oma põhjus: mõni oli siia kooli tulemisest juba aastaid unistanud, teine aga valmistus täiesti uueks eluetapiks ning mõni kartis lihtsalt, et ta ei oska kaamerat kasutada. Loodetavasti sai ta selle kolme aastaga selgeks. Vaba õhkkond ja uus keskkond mõjus mõnele kui värske õhu mürgitus, teisele tekitas aga üle pea voolavat põnevust ja armastust.

Kolme aastaga on Teistsuguced muutunud täiskasvanulikumaks ja enesekindlamaks. Gümnaasiumiaja jooksul on paljud iseennast leidnud ja arendanud seejuures välja ka omaenda originaalse välimuse ja stiili, näidates oma tõelist külge. Ja selle arenemise käigus on toimunud nii palju, et kõike seda ei jõuakski siin üles loetleda. Aga siin on vähemalt mõned neist.

Foto erakogust

Foto erakogust

Foto erakogust

TEISTSUGUCED

48.C | TALLINNA 32. KESKKOOL

TEISTSUGUCTE KÕIGE-KOIGEMAD!

Suurimad multimeedikud

Johannes ja Marta!

Suurim unimüts

Christopher!

Lootusetuim romantik

Avely!

Parimad õppijad

Daniel ja Pärl!

Suurim fashionista

Ron!

Igor Mang

Iris!

Kõige aktiivseimad

Iris ja Anette!

Suurimad klounid

Selena ja Christopher!

Tulevikus kuulsaimad (ja kellena?)

Ron disainerina ja Pärl kunstikuna!

Suurimad autopeded

Anette ja Rene!

Parandamatuimad hilinejad

Rene ja Renaate!

Suurimad (kõh) limonaadisõbrad

Avely ja Aston!

Klassi hing

Sidrun!

MEELDEJÄÄVAID MÄLESTUSI JA SISENALJU

- Kõik klassiõhtud, sealhulgas ka selleaastane Discordis toimunud klassiõhtu, kus sai mängitud Scribble't ja Cards Against Humanity't.
- Bussi- ja rongireisidel toimunud arutlused tuumafüüsika teemadel.
- Saagirikas, kuid väga vihmane ja märg seenelkäik.
- Soe ja suvine grillimine Aegviidus.
- Lõputud vahetunnivestlused klassijuhatajaga.
- Teistsugucte reliikvia ehk klassikappi seisma jäänud koeratoit.
- Röövitud koeratoit ja kartul 214 klassiruumist (pole veel liiga hilja end yles anda!).
- Roni imeliselt disainitud joogipudelid.
- Retsilaulu instrumentaali saamiseks 5MIINUSEGA kontakteerumine (aga, miks oli Anette küll neile juba varem kirjutanud?).
- Playbox!
- Astoni kõrvad tuleb soojaks hõõruda.
- "Vabandust, et tundi segan, aga.."
- Sõda fake Uudo Sepa vastu.
- Ja muidugi: sidrunisokid!

JA LÕPETUSEKS...

... mõned soovivad Teistsuguctelt oma klassikaaslastele: me oleme erakordselt tublid, sest kolme aasta asemel saime meie vaid pooleteise aastaga hakkama. Olge teistsuguced edasi ja ärge kartke massist eristuda. Ja kui elu annab sulle sidruneid, siis peab sidrunaadi tegema. Tuult tiibadesse ja suur aitäh, et tegite need kolm aastat niivõrd huvitavaks ja toredaks.

Teistsuguced saavad tänusõnu ka enda igavesti lähedale lennule (eriti D-klassile!) ja meie armsale koolile koos kõikide oma õpetajate, töötajate ja kaasõpilastega. See väike omaette ühiskond on aidanud igal õpilasel kujuneda iseendaks.

TEATRIHUMMUS

48.D | TALLINNA 32. KESKKOOL

KLASSIJUHATAJATELT

ARMAS 12D!

Olen teie klassijuhataja olnud kaks aastat. Kohe esimesest klassijuhataja tunnist oli aru saada, kui toredad te olete.

Teil ei ole mõnes mõttes vedanud. Kõigepealt jäite ilma oma kümnenda klassi klassijuhatajast, kes aktiivse inimesena teiega kõike kaasa tegi. Õpetaja Leeve esinemine kümnenda klassi Playboxil oli ületamatult hea. Teie esinemine samuti. Üheteistkümnenda klassi lõpus tuli viirus, mis teie tegutsemislusti alla tõmbas. Vaatamata sellele olete leidnud sündmuseid, kus enda andekust näidata. Tuletaks meelde teie esinemisi eelmise lennu lõpuaktusel, õpetajate päeval, luulekonkursitel, filmifestivalil, Vabalaval või osalemisi Aktiivi koosolekutel. Jälgisin vaimustusega teie ettevalmistusi eelmise aasta Playboxiks. Ma ei ole kunagi näinud õpilaste poolt sellist pühendumist ja organiseerimisostkust: kuidas arvutis oli teil kõik iga liigutuseni paika pandud, proovide ajad eri gruppide vahel ära jaotatud ja siis lõpuks kõik kokku pandud. Ise olin paanikas, et rikun oma oskamatusega teie esinemist. Klassis ei ole vist ühtegi õpilast, kes ei laulaks, tantsiks, joonistaks või näitleks. Oleksite võinud oma andekuse juures hõljuda pilvedes, kuid seda te ei teinud. Olete jalgadega maa peal, hoidsite õppimise korras. Soovin, et te oleksite ka edaspidi sama aktiivsed, sõbralikud ja toredad. Leidke elus oma tee, mida mööda käimist naudiksite. Kui ka elus tuleb ette raskeid hetki, siis need saavad mingil ajal alati otsa ja siis saab jälle ainult hästi edasi minna.

Häid tulemusi eksamitel ning kui need läbi saavad, siis tuult tiibadesse!

Teid armastav ja imetlev klassijuhataja
Malle Vakepea

Foto erakogust

Minu armsad!

Oletegi juba oma kolmeaastase matka lõpusirgel, peaaegu finišis. Stardilävel olime aga kõik korraga õhinal koos, teadmata, mis ees ootab. Ühiselt jõudsimme kõndida ainult ühe aasta.

Uskumatu, kui tugevasti ma ikka veel Teist kinni hoian. Igaühest. See oli väga võimas aasta meil koos! Võiks öelda, et minu õpetajaelu üks võimsamaid aastaid üleüldse. Väga tihti ilmub silme ette erinevaid katkendeid ja hetki meie ühisest ajast. Mõned on väga naljakad, mõned tõsielulisemad. Üks nendest hetkedest on esimene klassijuhataja tund augustis 10. klassi alguses... vist teate, mida mõtlen. Te olite siis väga vaiksed. Siis see pöörasus algas.

Ei hoidnud me keegi ennast selle aasta jooksul tagasi. Ei mina oma ütlemistega ega Teie oma igatsorti tegemistega. Püüdsin kannul püsida. Milline pühendumus ja kire oli igas Teie ettevõtmises! (Õppimises muidugi mitte alati...). Igatsen meie segamini pööratud klassiruumi ja seda tunit Playboxi aegadel. Igatsen neid pisaraid, mis kurku tikkusid, kui vaatasin Teie esinemisi EV100 kontserdi ajal. Igatsen kõiki Teie erinevaid esinemisi – neid oli ju palju ja tõestasite ennast tõeliselt ühtse klassina. Igatsen taga Teiega koos reisil batuudil hüppamist. Igatsen meie jutuajamisi...

Siis saabus viimane klassijuhataja tund, samuti augustis, täpselt aasta pärast. Te olite taas väga vaiksed. See vaikus oli aga hoopis teistsugune kui aasta tagasi.

Elan sageli minevikus, olete minuga kaasas käinud kõik need 3 aastat.

Olen ääretult tänulik selle ühe aasta eest, mil sain olla koos Teiega.

Armastusega
Leeve Eero

TEATRIHUMMUS

48.D | TALLINNA 32. KESKKOOL

REBASTELT JUMALATELE

Toimetaja: Kristo Saarna

Aitäh nii vahva korralduse eest! Paberkottide pähe tõmbamine jääb pikaks ajaks meelde.

Tõeliselt head, inspireerivad ja innustavad kõigi südamest tehtud ettevõtmistega. Ma olen nii tänulik, et saime võimaluse neid isikupäraseid ja imearmsaid inimesi tundma õppida!

siiralt ja südamest - retsiaeg oli v õ r r a t u & jääb kindlasti alatiseks meelde. Kogu see röövimissaaga oli retsiaja tipp hetk! aitäh! Lämbusin alata naerukrampides. Pulbitsev andekus ja soojad südamed! Loodan, et teed ristuvad nii mu jumala kui ka kõigi teistega korduvalt ja korduvalt. Jään teid kõiki igatsema, kahju, et niivõrd vähe koos saime olla!

Foto erakogust

Aitäh, te imelised hinged, et meid hoidsite (ja edasi hoiate!!) ning kohutavalt vägevast ja võimsast energiast endas kannate ning sellega eeskujuna annate ja eelkõige meile seda üle kannate!

Oimen!

<32

Jumal! <3 Pea vastu, need olid alles esimesed 12 aastat! TUBLI OLED! Aitäh sulle imeliste väljakutsete ja maiustuste eest, jään igatsema!

Aitäh, et te sellised entukad ja nii vahvad olete! See oli lemmikaeg selle aasta jooksul!!!!!! Aitasite meil ka üksteisega tutvuda ja kaubikuröovi õhtu-see oli kõige ootamatum ja ägedam!

Foto erakogust

Ma olen õnnelik, et kõik 12.D klassi õpilased, üldiselt lend oli väga viisakas lahke meie vastu. Retsiga ei tahtud meile ära teha või kohta kätte näidata, vaid võtta meid vastu. Parim, mida uustulnuk paluda saab. Tuult tiibadesse, nael kummi!

Uuuuhuhhhuuu, jumalad, armsad jumalad. Olete üheks põhjuseks, miks ma enne distantsõpet hommikul ülesse ärkasin. Te kõik jääte mulle hästi meelde ja hästi südamelähedaseks! Olete kõik megavinged!

Aitäh! Aitäh, et te kinkisite meile midagi nii imetabast, nagu seda oli meie rebaseaeg! Aitäh, et te olete nii omamoodi ilusad inimesed! Olete jätnud jälje ja erilised mälestused, mida meenutades tuleb ikka ja jälle naeratus suule. Need hetked on kustumatud. Keska algus oli ja jääb minu jaoks just teie nägu olema. Soovin palju-palju suuri unistusi ja unistuste täitumist!

Aitäh teile imelise retsi eest!! See oli ull!!!

Jään teid väga igatsema :))

TEATRIHUMMUS

48.D | TALLINNA 32. KESKKOOL

TEATRIHUMMUSE RETSEPT

Toimetaja: Kerttu Saagpakk

Kokkuvõtvalt: Mitmekülgne, andekas, hoolivus, kokkuhoidvus, niiiiini palju erinevat huumorit/arenemisruumi veel on, klassis vaiksed, erinevus, värvipalett, sallivus, kunstilisus, loovus, aktiivsus, soojad südamed, lai silmaring, järjekindlus, enesekriitika, toimiv demokraatia, usaldus, head klounid kokku saanud, ettevõtlikkus, abivalmidus, skeemitajad - alati leidnud viisi oma plaanide täide viimiseks ☆

"Meie klass on nagu parv troopilises laguunis elavaid kalasid. Kõik on omamoodi kirjud, aga ujume ühes parves. Erimeelsused ei sega ühes suunas liikumist. Sellised inimesed loovad täiesti oma maailma ja ruumi, mida on raske kirjeldada, kuid selle tunne jääb sügavale meeltesse." - Mia Piir

"väga kirev seltskond, siiani ei tea päris täpselt, kas mõni teeb nalja w ongi selline" - Maarja Hallika

"Me oleme käinud läbi tules ja veest, meil klassis sirgunud on mitu härrasmeest. Neid meil siiski klassi kokku hoiavad ja kõik nii väga üksteist ARMASTAVAD!" - Grete Eelmaa

"Jou D, ütles kas täna on leem, suur on me saldo, me tegime tango, mis lõpetas ETVs, selge kui ABC, meil oma KGB, kui ütled teater ja unustad hummi, me turva sul haaret teeb, ütles nonii-nonii, liigume proovi, vahetunnis me läheme poodi, kui sa oled rebel me sest ei hooli, me ei käind pool gümnaasiumit koolis, kui oleme väljakul, sa ei skoori, terviseamet teab meie storyt, 48 lendab kui droonid, tead küll meie nime - TEATRIHUMMUS!!!" - Karl-Mathias Saarse

"vaikimine kuld, rääkimine hõbe" - Liis Õunpuu

"armas annaliisa, bravuurne brigita, kuldne kaarel, sensuaalne saarse, rõhitsev robin, jahuvaba joel, torisev thor, hell helga, matsutav mattias, harmooniline heinar, eeskujulik ethel, magus maarja, maias meius, painduv prükkel, hullumeelne heidi, vingevica, raju rebecca, ilus iris, krapasakas kristina, õhuke õunpuu, tuline tepp, graatsiline grete, suitsev sutter, raju raudsepp, haritud hanna, piiksuv piir, tuntud tohver, liuglev lisette, julm juulius," - Piret Teder

"Nad on nagu sibulad, neil on kihid." - Joel Hiis

"Ma ei tea, kuidas meid kokku valiti ja ma ei tea, kas heas või halvast mõttes..." - Juulius Vaiksoo

"Mu klass on täis hulljulgeid, tohutult andekaid, päikselisi, avameelseid ja siiraid inimesi. Selles pandes leidub lauljaid, tantsjaid, kunstnikke, muusikuid, näitlejaid, poeete, matemaatikuid... KÕIKE! Nad on täpselt need inimesed, keda igaüks enda kõrvale sooviks. Nad on inimesed, ilma kelleleta poleks ma enda gümnaasiumi teed ette kujutanud." - Aaron Thor Härm

Foto erakogust

Foto erakogust

Foto erakogust